

Nr 75.

Av herr **Lovén**, om organisationen av musikkåren vid livregementet till häst.

I en av mig vid 1936 års riksdag i samband med Kungl. Maj:ts proposition nr 225 angående försvarsväsendets ordnande väckt motion, nr II: 736, hemställde jag på anförda skäl, att riksdagen måtte för kungl. livregementet till häst beräkna en musikkår av typ II i stället för en kår av typ III såsom i Kungl. Maj:ts ovannämnda proposition föreslagits.

På hemställan av särskilda utskottet beslöt emellertid riksdagen i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag, att musikkåren vid livregementet till häst skall organiseras som en kår av typ III, d. v. s. att staten för musikkåren skall upptaga 1 musikdirektör, 1 fanjunkare, 3 sergearter, 3 furirer, 1 korpral, 2 vicekorpraler, 3 volontärer samt 4 elever.

Innevarande år anmäles i statsverkspropositionen, fjärde huvudtiteln, att musikpersonalen vid arméns truppförband från och med budgetåret 1937/1938 avses uppföras i staterna enligt 1936 års försvarsbeslut. I denna del innebär beslutet bl. a., att musikkåren vid livregementets husarer, Norrlands dragonregemente och Svea ingenjörkår skola indragas, och personalen vid dessa musikkårer skall alltså i samband med nya musikorganisationens genomförande transporteras till övriga musikkårer. Någon överföring till övergångsstat av musikunderofficerare skall icke ske, och om underbefäl komma att avskedas till följd av omorganisationen kunna de icke beräkna erhålla någon särskild ersättning.

T. f. chefen för armén framhöll i underdånig framställning av den 18 september 1936, att överflyttning av personal från de till indragning bestämnda musikkåren borde ske till de truppförband vid armén, i vilkas stater beställningar för musikpersonal finnas uppförda. Härutöver framhöll nämnde chef, att ordnandet av en ändamålsenlig övergång till den nya musikorganisationen även bleve beroende på resultatet av den utredning beträffande flygvapnets musikorganisation, som av 1936 års riksdag förutsetts skola äga rum. Ehuru t. f. chefen för armén icke givit uttryck däråt, torde man kunna förutsätta, att han också räknat med att kustartilleriets musikkårer skulle organiseras i enlighet med försvarsbeslutet samtidigt som den nya musikorganisationen vid armén genomföres, enär detta på grund av ökning av musikpersonalen vid kustartilleriet skulle väsentligen underlätta överflyttningen av musikpersonalen från de musikkårer vid armén, som skola indragas. Av allt att döma lär denna omorganisation vid kustartilleriet dock icke komma att ske förrän tidigast under budgetåret 1938/

1939, och någon utredning av frågan om att uppsätta en musikkår vid flygvapnet synes icke hava verkställts.

På grund av nämnda omständigheter kommer givetvis ordnandet av övergången till arméns nya musikorganisation att försvåras. Förslag rörande erforderliga transporter m. m., som enligt av Kungl. Maj:t lämnat uppdrag skall avgivas av t. f. chefen för armén, har ännu icke avlämnats. Vid övergångens ordnande måste också bland annat beaktas, att befodringsförhållandena för musikpersonalen varit mycket otillfredsställande vid livregementets husarer, Norrlands dragonregemente och Svea ingenjörkår på grund av fåtalet beställningar vid dessa truppförbands musikkårer. Detta framgår därav, att vid livregementets husarer finnes en musiksergeant i regementet, vilken innevarande år uppnår 34 års ålder; vid Norrlands dragonregemente äro tvenne musikunderbefäl med furirs löneställning befordrade till musiksergeanter i regementet, och dessa uppnå under innevarande år resp. 36 och 33 års ålder; vid Svea ingenjörkår äro likaledes tvenne musikunderbefäl befordrade till musiksergeanter i kåren, av vilka den ene innevarande år uppnår 37 och den andre 35 års ålder. Då medellevnadsåldern för de till musiksergeanter i vederbörliga truppförband befordrade beställningshavarna på det hela taget lär vara ungefärligen densamma vid övriga truppförband, torde en överföring av musikpersonalen från de tre nämnda truppförbanden komma att än ytterligare försvåra befodringsförhållandenas ordnande. Varje åtgärd, som syftat till ett förbättrande av befodringsmöjligheterna för denna personal, måste därför anses skälig och en ökning av musikpersonalen är därför befogad. Även andra skäl tala därför.

Indragningen av musikkåren vid Svea ingenjörkår kommer att medföra att vid de i Stockholm garnisonerade truppförbanden endast två komma att hava tillgång till musikkårer, nämligen Svea livgarde och livregementet till häst. Svea livgardes musikkår skall enligt försvarsbeslutet vara organiserad såsom en kår av typ I, medan musikkåren vid livregementet till häst, som redan nämnts, skall vara av typ III. Förutom de förbättrade möjligheterna att på ett för framtiden ändamålsenligt sätt ordna överflyttningen av musikpersonal från vissa truppförbands indragna musikkårer, vilka möjligheter stå att vinna genom utökning av musikkåren vid livregementet till häst, tala även andra skäl för en sådan åtgärd. Musikkårer i Stockholm hava ju att bestrida vaktparadstjänst och annan därmed jämförlig militär musiktjänst av representativ natur. Erfarenheterna härutinnan hava — såsom jag i min motion nr II: 736 vid förra årets riksdag framhöll — givit vid handen, att livregementets till häst musikkår hittills haft alltför litet antal beställningar för att dess representativa uppgifter skolat kunna fyllas på ett tillfredsställande sätt. Visserligen innebär ju försvarsbeslutet, att musikkåren vid regementet skall ökas med 2 man, men den samtidiga indragningen av musikkåren vid Svea ingenjörkår kommer att medföra en icke oväsentlig ökning i arbetsuppgifterna för musikkårer i livrege-

mentet till häst och Svea livgarde. I sammanhanget måste också uppmärksammas, att musikkårernas personal jämväl ha att bestrida vissa militära uppgifter. Beställningshavarna vid musikkåren ska vara mobiliseringsbara i vissa befattningar, varför deras rent militära utbildning icke kan åsidosättas. Det bör måhända erinras därom, att militärbefälhavaren för övre Norrland i sin år 1936 avgivna inspektionsrapport framhållit önskvärdheten av att från aktiv stat avgången musikpersonal kan inkallas till fullgörande av repetitionsövningar för att därigenom säkerställa behovet av kvalificerad stabspersonal vid de mobiliserade förbanden. Militärbefälhavarens sålunda framhållna önskemål torde utgöra bevis för att musikpersonalens militära utbildning är ganska omfattande. Den indragning av musikkåren vid Svea ingenjörkår, som innevarande år skall verkställas, kan tänkas få till följd en sådan ökning av uppgifterna för de kvarvarande musikkåren i Stockholm, att såväl personalens mobiliseringsbarhet som också dess förmåga att fylla rent musikaliska uppgifter avsevärt minskas.

Med hänsyn till dessa anförda omständigheter anser jag en utökning av musikkåren vid livregementet till häst vara synnerligen välmotiverad. Denna musikkår kan, enligt min mening, icke utan att det medför svårigheter organiseras såsom en kår med mindre antal beställningar än för infanteritruppförbanden och vissa andra truppförband utom Stockholm, vilkas musikkårer ska vara av typ II. I förhållande till den beslutade organisationen innebär detta, att å truppförbandets stat uppföras beställning för ytterligare 1 musikfanjunkare, 1 musiksergeant, 1 musikfurir, 1 musikkorporal, 3 musikvolontärer samt en musikelev. Den härav betingade kostnadsökningen lär komma att stanna vid 17 000 kr. per år.

Jag får härmed med stöd av det ovan anförda och med åberopande jämväl av skäl, som jag anförde i min i följd väckta ovan nämnda motion, hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att musikkåren vid livregementet till häst skall organiseras såsom musikkår av typ II.

Stockholm den 20 januari 1937.

Carl Lovén.

